1880. VII. évfolyam. 21. szám. Debreczen, Szombat január 31.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujutcza Jóna-ház 1704. szám alatt

Szomorú idők.

Budapest, jan. 31.

(T.) Nagy és dicső feladat az, melyet az ellenzék maga elé tüzött: a rendbontók pártolása a rendőrség ellen, magán ügyek felkutatása a kormány ellen, s a nemzeti becsület pellengérre állitása — a haza nevében.

Felbujtogatni a proletár világot, s fennen hirdetni, hogy nincs rend, s hogy a kormány csak fegyveres erővel képes azt fenntartani; bele markolni oly privát ügyekbe melyek érintésétől még eddig legalalább tartózkodott a sajtó azon része, mely ki akarta érdemelni a tisztességes nevet; s igy felkutatva, felbolygatva még a családi szentélyt is, mikroskopicze tárni a világ elé, mitől egy társadalom s talán egy ember sem ment, de titkolni igyekszik, amit nem egészen korrektül tett, hogy helyre hozhassa, — tehát még a helyrehozhatás jó szándékát is megakadályozni: ez az ellenzéki sajtó dicső feladata!

Az ember megdöbben a társadalomtól, megdöbben saját magától, mert a születéssel magával hozott gyarlóságnál fogva érzi, hogy bizony ő is tehetett már olyasmit, ami lényegében kis hiba, öntudatlanul elkövetett félrelépés lehet; de nem szeretné, ha nyilvános tárgyalás alá vétetnék. És mig a becsületes ember igy tünődik, a bünös, a becstelen újjong s elégtételt, vesz magának ha minél jobban hirdetheti e borzasztó szót: nincs becsület! Ne adjátok a Cátót ti képmutatók, nem vagytok különbek mint én!...

Bizony borzasztóan dicső egy feladat annyira feldúlni a társadalom önérzetét, hogy saját magát leköpje!

Hol van hát a becsület? Azoknál kik azt nem kimélik? Kik nem tudni miféle jognál fogva, de szabadalmat gyakorolnak az erkölcsi haramiaságban, utonállásban és betörésben, hogy a magánélet legelrejtettebb helyein őrzött titkait a becsületnek az utczára szórják s talán a légbecstelenebb ajkak által mondassanak felette kritikát? Mert minél nagyobb a becsületérzés, annál féltettebb a gyarlóság közös hibájának napfényre hozatala. És hol az ember, ki menten érzi magát minden gyarlóságtól?

És az útcza, a piacz van arra hivatva, hogy az emberi botlások felett itéletet mondjon, hogy saját sarával mázolja be a márvány szobrot, melyen talán csak egy látszólagos szeplő van?

De hát azok vajjon, kik önhittségük ideiglenes polczán ily kihivólag viselik magukat az emberi gyarlóságok és gyengeségekkel szemben, készek arra, hogy életük minden titkát föltárják, avagy föltárnák ha ugy kivánná tőlük a lelke mélyeig megtámadott társadalom, s nem ragadnának-e revolvert leghamarabb, ha erkölcsi sebeik vagy sebhelyeik tapogatására nyujtanók ki ujjainkat?

Mit mondana vajjon **X**. ha oly leleplezésekkel állnánk elő, melyek neki féltékenyen őrzött titkai, s azt hiszi, hogy arra már nem emlékszik, avagy kivüle nem tudhatja senki más? vagy ha erősen illusztrálnánk a becstelenség színeivel oly tettét, mely az illustrálásra alkalmas ugyan de ő ártatlannak érzi magát benne? — Mit mondana **Y**. és mit mondana **Z**.? Minél becsületesebbnek érzi magát, annál inkább? Mert minél finomabb, annál érzékenyebb ez a részünk, s minél jobban óvjuk, annál jobban sért ha megérinti valaki.

Hát ha még neki mennek durván, ököllel? Tudja e az a durva ember vajjon hogy mit cselekszik? Cselekedné-e akkor is, ha tudná?

Vagy tudja, vagy nem tudja?

Ha nem tudja, akkor nincs tiszta fogalma arról, a mit tesz és csak szánni lehet a társadalmat, melyet ily üldözők vettek pártfogásuk alá, ha pedig tudja, akkor lelketlen, érzéketlen ember!

És ezekből itélve: a mi nagyszáju hőseink megéneklésére legalkalmasabb hely a piacz vagy az utcza, de ezek is csak akkor, midőn a vörös posztó által felbőszitett szenvedély bömböl benne.

Mert még a becstelenség pellengérre állitásához is ész kell. Tudni kell, hogy mikor, miként és mily modorban? mert még ez a pellengér is többet árthat az erkölcsiségnek, mint a mennyi hasznot várunk tőle; a becsület hebehurgya megtámadása pedig mindig árt.

A milyen a magán család kicsinyben, olyan a nemzeti család nagyban s a mint nincs önérzetes, becsületes család, ki saját tagját azelőtt dobná a közmegvetésnek, mielőtt meggyőződnék róla, hogy a családi becsület megmentésére más orvosság nincs többé, épen ugy meggondolatlanul és lelketlenül jár el az a nemzet, mely családja tagjait egymásután gyilkolja le, mielőtt meggyőződött volna minden izében, hogy az illető az erkölcsi halált megérdemli.

Borzasztó egy munka az, mikor az ember saját faját pusztitja! Már pedig a mai ellenzék ilyen munkára vállalkozott!

Itt nem kell bizonyiték, itt nem kell törvény, még csak alapos gyanu sem kell, csak egy árnyék, csak egy szellő, csak az: hogy kormánypárti légy! És megkezdődik a hajrá! Előbb nyilvános életeddel s ha az nem elég, azokon a vékony hajszálakon, mely magán életedbe vezet, okvetlenül behatolnak oda is, honnan aztán még őseid csontjait is kihányják.

A haza becsülete kivánja! A haza becsülete kivánja, hogy becsülete ne legyen!

És pedig az ujabb iskola tana ez. Az éretlen fejü, ujabb szabásu bornirt journalistikáé, hol a komoly tudományok elől menekülő sihederek raja öszpontosul és népszerüség után káromkodik; vagy ahol egyes üzérkedők a tudatlanság és szenvedély kizsákmányolására lapot inditanak.

A szabad sajtó átmenetele ez a féktelenségbe, a politikai számitásé a meggondolatlanságba, a hazaszereteté a demagogiába!

Szomoru idők!...

— **Grünwald Béla** kilépett a szabadelvü pártból.

A párt elnökéhez intézett levelében azzal indokolta kilépését, hogy a közigazgatás államivá tétele ügyében beadott inditványát nem fogadván el a szabadelvü párt, ő arról győződött meg, hogy nagyszabásu belreformokra nem hajlandó a szabadelvü párt s a közigazgatás olyan rendezését, mint a milyent ő óhajt, nem remélheti a szabadelvü párttól.

A levél felolvasása után Falk Miksa kénytelennek érzi magát a levél némely passusára nehány rövid megjegyzést tenni, miután azok nem felelnek meg teljesen a valódi tényállásnak és csak a tegnapelőtti események félreértésén alapulhatnak. Grünwald ur helyesen mondja, hogy inditványa el nem fogadtatott, de ezen el nem fogadás korántsem volt azonos az elvetéssel, hanem csak azt jelenti, hogy a párt oly fontos kérdésben rögtönzött határozatot hozni nem akart. Ezen el nem fogadásból, mely korántsem azonos az elvetéssel, tehát nem lehet azon következtetéseket levonni, a melyek Grünwald ur levelében foglaltatnak, mintha t. i. a párt az általa elősorolt nagy feladatok megvalósitását törekvései közzé felvenni nem hajlandó. Szóló kijelenti, hogy ő évek óta ugyanazon elveket hirdeti a közigazgatási reform körül, melyeknek Grünwald ur kifejezést adott és még ma is ragaszkodik azokhoz; de ő nem emlékszik a pártnak bármely oly határozatára, a mely igazolná azon állitást, mintha az általa védett elvekkel a pártnak felfogása és iránya ellentétbe állana.

Még nehányan szóltak ez ügyhöz s azzal a párt Grünwald B. kilépését tudomásul vette.

— **Az osztrák miniszterválság**. A Taaffe kormány válponton áll. Stremayr és Horst állitólag kijelentették, hogy kiválnak a cabinetből, amint elveszti coalitionalis jellegét és jobbpárti miniszteriummá lesz.

— **Vasuti egyezkedés Szerbiával**. Maricsot, a szerb megbizottat tegnapelőtt fogadta Haymerle külügyminiszter. A vasuti conventióra vonatkozó tárgyalások legközelebb kezdetüket veszik. E tárgyalásokban a magyar s osztrák kormány képviselői is részt vesznek. E tárgyalások alapját különben — mint a Presse irja — a conventió javaslat s az Alimpics tábornokkal folytatott alkudozásokról felvett jegyzőkönyvek fogják képezni, a melyeken a szerb megbizott némi változtatásokat óhajtana tenni. Remélik, hogy az alkudozásoknak kedvező eredménye lesz. Csaknem biztosan állitják, hogy Szerbia régi álláspontját, hogy mindenekelőtt Bulgáriával s Törökországgal kell megegyezésre jönni a vasuti csatlakozás kérdésében, feladta s ezzel a megegyezés létrejöttére megtette az első lépést.

— **A diósgyőri vashámor** bérbevételére a magyar kormány, osztrák czégektől ajánlatot vett. Az ajánlatban vasművekért mintegy 50.000 frt évi bért ajánlanak.

— **A kisbirtokosok földhitelintézete** február 15-én d. e. 10 órakor tartja meg folytatólagos közgyülését, melyen az igazgatóság jelentésén kivül napirenden lesz az igazgatóság és felügyelő bizottság kiegészitése is.

Országgyülés.

— A képviselőház. —

Az utczai zavargások ügye végleges elintézést nyert a képviselőház csütörtöki ülésében. A rövid zárbeszédek meghallgatása után, a ház elvetette mind a két ellenzéki határozati javaslatot, melyekre mindig csak az illető párt szavazott, és azután óriási többséggel elfogadta a Baross Gábor által beadott határozati javaslatot. A nagy zajjal kezdett harcz tehát, melyből az ellenzékiek még kormánybuktatást is reméltek, a szabadelvüpárt fényes győzelmével végződött.

A 15 millió kölcsönről szóló törvény javaslatot Szapáry Gyula gróf maga védelmezte. A pénzügyminisztert, ki hosszas gyengélkedése után ma először jelent meg a házban és ép a tüntetésekre vonatkozó törvényjavaslatok leszavazása előtt lépett be, a többség a legrokonszenvesebben üdvözölte.

Az inség enyhitéséről intézkedő két törvényjavaslatot az egyesült ellenzék s a függetlenségi párt is elfogadta tárgyalás alapjául s csak a részleteknél nyujtatott be egy és más oldalról módositvány, a ház többsége azonban változatlan elfogadta a két törvényjavaslatot a kormány szövege szerint.

A szabadelvű-kör bálja.

— A koronában. —

Debreczen, 1880. jan. 30.

Ehez hasonló tánczvigalom még nem volt Debreczenben. Ezt nem csak én mondom, de tanuságot tehetnek róla azok a kik ott jelen voltak, s látták azt az imposans mulató, tánczoló ember tömeget, a kik hallhatták azokat a kifejezéseket, melyeket az elragadtatás mondatott.

Mindjárt a belépésnél meglepte az embert az a csin és berendezés mely a termeket nem kis mértékben emelte és mely nagy részt Boránd szinházi gépészünk buzgalmának és ügyességének köszönhető.

A terem közepén városunk czimere diszelgett koszorukkal övezve.

Már nyolcz órakor kezdődött a táncz, s folyt olyan lelkesedéssel olyan jókedvvel, hogy nem is igen volt szünet közte.

* * *

Azzal az elhatározással mentem a bálba, hogy mint más alkalommal, majd itt meghúzódom egy szegletbe és összeirom a jelenlevő tánczosnők névsorát. — Azonban mikor beléptem rögtön lekellett mondanom e tervemről.

Épen négyest tánczoltak, megolvastam a párokat, s azon Debreczen farsangi eseményeiben páratlan felfedezésre bukkantam, hogy ime most az első négyest 140 pár tánczolta.

S kik tánczoltak?

Járta ott határtalan jókedvvel mindenki, elkezdve a frakktól felfelé a pengő sarkantyuig.

Láttunk ott frakkot, egyszerü kabátot, magyar nadrágot, penzelt, s ezüst gombos ujast s hajnal fele lobogó ingujakat is. — Volt ott herczeg, gróf, báró, a törzstisztek nagyrésze, hivatalnokok, ügyvédek, orvosok, kereskedők, iparosok, a legjobb módu paraszt gazdák. Jelen volt egyszóval Debreczen város minden rendü tekintélyes polgársága, képviselve volt a társadalom minden osztálya.

S hogy összevegyült ez a közönség! Menynyire nem idegenkedett egymástól. A frakkos ur karonfogta azt a telt arczu, pörge bajuszu, magyar nadrágos pengő sarkantyus kis gazdát, bemutatta egy kisasszonynak s a kisasszony járta vele olyan tüzzel, olyan odaadással, hogy szinte gyönyörüség volt nézni.

* * *

Egy kis uri menyecske egyre azt panaszolta, hogy szeretne egy igazi csárdást járni, de legénynyel ám, csakhogy a mint látja, egyik sem meri elhivni.

Nekem se kellett több, keritettem neki egy igazi jókedvében levő legényt, a kivel megértettem a menyecske szándékát.

Meg is tánczoltatta ugy, hogy soha sem feledi el. Ez a csárdás körülbelől másfél óra hosszáig tartott.

* * *

A toilettek mintaszerüek voltak. Ezt ugy tessék megérteni, hogy slepp nélkül, egyszerüen öltözve jelent meg mindenki. Ezért aztán általánosságban elmondhatjuk, hogy mindenki egyaránt izléssel öltözködött.

Nem mulaszthatjuk el, hogy dicséretet ne mondjunk Végh Gyula urnak, ki az egész bált majdnem egyedül, olyan buzgalommal s annyi fáradsággal rendezte. Az elért rendkivüli siker szolgáljon némi kárpótlásul neki fáradalmaiért.

A tánczmulatságnak a reggel vetett véget.

A zsidók!

— Istóczyáda. —

Debreczen, jan. 30. 1880.

(?) Ki ne ismerné legalább hiréből, Istóczy urat? Igen jóravaló, magyar ember; de megvan az a bogara, hogy ki nem állhatja a zsidókat? Ezt a szent buzgalommal táplált érzelmét aztán egészen a nevetségig szokta kultiválni. E lapok utóbbi számában emlitettük, hogy az országgyülés e hó 28-iki ülésén zsidóellenes szövetkezet létrehozásáról beszélt, söt egy szóban levő alapszabályt elő is huzott a zsebéből. Kurio zum képen közlünk belőle pár pontot.

* * *

„Az egylet czélja, hogy: hazánkat a teljes elzsidósodástól, társadalmunkat pedig a társadalmi kóranyagot képező zsidóság által való további gazdasági és erkölcsi megrontástól, korrumpálástól megmentsük, s ekkép az ország eredeti nem-zsidó lakóinak s ezek utódainak a hazában való tartózkodást eltürhetővé tegyük.“

„Az egylet a lehetőség szerint támogatni fogja saját tagjait s más nem-zsidókat támogatni fogja pedig őket zsidókkal való verseny eseteiben.“

„..A velünk való társadalmi közösséget megszüntnek tekinti azon nem-zsidók irányában, a kik anyagi haszonlesésből vagy zsidókegyhajhászatból a zsidókkal nyiltan vagy hallgatag szövetkezve, eszközül használtatják fel ellenük magukat. — Ezen megvesztegetettek az egylet a nem zsidó társadalom legveszélyesebb ellenségeinek tekinti; mert azok bérencz szolgálatai nélkül az elszegényités és demorilasátio fegyvereivel, társadalmunk feloszlatásán dolgozó zsidóság soha sem lenne képes reánk nézve oly veszélyessé lenni, mint tényleg az s idővel mindinkább lehetne...“

* * *

Nem lehet ezt a dolgot könynyen venni. A magyar társadalom saját jól felfogott érdeke épen ellenkező irányu kezdeményt és tevékenységet vár régóta. Vajha mielőbb sikerülne még azt a válaszfalat is lerontani mielőbb, mely fenáll s mely a keresztyény és nem keresztyény elemek családi összeköttetését lehetlenné teszi, valóban káros hatással van belviszonyainkra.

Istóczy ur javaslata eredeti egy tréfa. Csakhogy — ritkán s kevés jó belőle mint a sáfrányból.

Külföldi szemle.

— Jan. 31. —

(A hadügyi kérdés Francziaországban. — Az angolok afganisztáni dolgai. — Romániа függetlensége s a „zsidó-kérdés. — Montenegrói okkupáczió.)

Hogy Németországban a hadilétszám felszerelésén s egyszóval a hadsereg erősbitésén dolgoznak, tudni való volt, hogy legelső Francziaország lesz, mely e katonai kérdésekkel foglalkozni fog. Ugy is lőn. A törvényhozás előtt pár nappal ezelőtt inditvány tétetett a szolgálati időnek leszállitása iránt; a hadügyminiszter azonban a legerélyesebben felszólalt ez inditvány ellen s kifejtette, hogy most, mikor Németország hadseregét oly lázas sietséggel növeli s erősbiti, — a köztársaság nem is gondolhat arra, hogy a hadilétszámot kisebbitse s a jó katona ki-

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Az éjjeli látogatás.

Elbeszélés.

Vértesi Arnoldtól.

(Folytatás.)

Igen, igen, de mégis ... látja, a néni nem szereti, ha arról beszélnek ... Egy fogadott leányt nevelt föl, valami távoli rokont, mert a néninek sohasem volt saját gyermeke és már huszonkét éve özvegy s mióta kis gyermek korom óta emlékezem, mindig ilyen szigoru volt. Nem is hallott az a leány soha egy barátságos szót s én sajnáltam szegényt, ámbár a néni azt mondta, hogy gonosz teremtmény és vipera, a kit nem a keblén melengetni, hanem agyon taposni kellene. De én nem tudom miért, mégis szerettem ... talán azért is, mert olyan nagyon hasonlitott hozzám ... olyan nagyon, hogy ha egymás mellé álltunk, mindenki azt mondta volna testvérek vagyunk ... De miért beszélem én el mindezt önnek?

— Csak mondja, mondja kérem, tovább, — esengett az orvos oly izgatottan, hogy a szőke leányka megdöbbbenve tekintett reá.

— Tud talán valamit róla? Szóljon, hol látta? — susogott a leány kipirult arczczal.

— Nem tudom, hogy az volt-e? — viszonzá az orvos elkomolyodva s habozva, valjon szóljon-e? — Egy fiatal nőt láttam nagyon szomoru körülmények közt, nagy nyomorban...

— Az volt... igen, igen... Oh Istenem! Szegény Lujza!

E névre az orvos szomoruan bólintott fejével.

— Nem tudom, mit tehetnénk? — folytatá a leányka s izgatottságában félig öntudatlan megragadta az orvos kezét, mint jó barátét, kitől segitséget, tanácsot vár. — A néni nagyon haragszik reá s nem fog neki megbocsátani soha. Nem is tudom, hogy követhette el szegény Lujza azt a... azt a meggondolatlanságot, hogy elszökött. Igaz, hogy borzasztó élete volt a néni mellett s szegény árva volt, a kinek se apja, se anyja, semmi rokona, a kihez fordulhatott volna; de mégis nagyon rosszul cselekedett... nagyon rosszul s keservesen megbánhatta, hogy arra a gonosz emberre hallgatott, a ki dorbézoló, kártyás volt s még az első feleségétől sem választották el törvényesen. Istenem! Lujza tudta azt mind és mégis elment vele. Nem bánja, ha a szemétdombon fog is meghalni, irta nekem, csakhogy egyszer van már valaki, a ki őt is szereti. Ugy sirtunk, mikor azt a levelet elolvastuk, én is, a mamám is, mert a mamám szerette azt a szegény leányt, csakhogy nem mutatta.... gondolom, a néni miatt..... De én itt hiábavalóságokat fecsegek önnek, ugy-e? Mondja inkább, hol van, mit csinál szegény?

A néninek valami dolga akadt künn s eltávozott a szobából, a szőke leányka anyja a beszélgetésbe merült fiatal párhoz közeledett.

— Szabad tudni, miről folyik oly nagy érdeklődéssel a beszéd? — kérdezte mosolyogva.

— Oh mama, gondold csak, szegény Lujzának nyomára akadtunk!

Az orvos figyelmét nem kerülhette ki, hogy halálsápadtság boritotta el abban a pillanatban a nő arczát. Nem értette ugyan, hogy mit jelentsen az, de gyöngédségből abba akarta hagyni e szomoru tárgyat.

— Nem, nem, — rebegé megtört hangon, akadozva a nő, — mondjon csak mindent el ... mindent...

Az orvos a mennyire lehetett, kiméletesen mindent elmondott. De a mint elbeszélésének végére ért, a nő, ki leánya mellett foglalt helyet, eszméletlen összeroskadt.

Csak nagysokára birták ájultságából föléleszteni. Zokogó leánya s a néni, ki összeharapott keskeny ajkaival most még szigorubbnak látszik, mint az imént, elvezetik, hogy lefektessék. Oly gyönge szegény asszony, hogy alig bir lábaira állani.

— Gyakran szokta efféle ájulás meglepni? kérdezi az orvos.

— Nem, még sohasem ájult el a mama, felel a fiatal leány sirva.

A néni mérges pillantást vet előbb a leányra, aztán az orvosra, mintha azt akarná mondani: Ne fecsegjetek hiábavalóságokat!

El is hallgat rögtön mindkettő. Az orvos megzavarodva áll félre, de nem akar távozni addig, mig talán segélyére lehet szükség s megvárja a salonban a háziasszony visszatértét.

Az vissza is tér nemsokára, de a fiatal leány nem jön vele, az anyjánál maradt.

Az orvos most részvéttel kérdezősködik, hogyan érzi magát a gyöngélkedő. A néni éles szemei gyanakodva függnek egy perczig az orvoson, aztán jéghidegen felel, hogy nincs szükség további segélyére.

V.

— Mi volt ez? — gondolja magában az orvos, midőn lejön a lépcsőn s kiér az utczára.

Különös gondolatok keringnek fejében, de nem bir magának mindabból tiszta képet alkotni. Az összefüggés hiányzik s azt csak sejtelemmel kell kipótolni.

Most már szeretné, ha nem szólt volna semmit. Mily kényes hurt érinthetett, mily fájdalmat okozhatott! S mi következhetik mindebből? Látja, hogy mint emelkedik föl ellenségesen közte s a kis szőke közt a szigoru néni.

— Megbántottam valamivel? — gondolja magában az orvos.

Elég az, hogy titkokat feszegetett, melyeket jobb homályban hagyni. A ki meghalt, aludjék békében. Mi szükség azt tudni, hogy ki volt, mi volt? Egy boldogtalan volt, a kinek jobb lett volna nem születni.

Az orvos ugy érezte, mintha azokból a szép arany álmokból, melyeken oly örömmel csüggött, eltünt volna egy nagy rész s talán vissza sem száll többé. Egy sötét árnyék tolakodik közébök, egy elcsigázott, kiaszott, rongyokba burkolt szegény haldokló nő. Hiába igyekszik kiverni elméjéből az orvos, minduntalan visszatér az.

Másnap mikor látogatást akar tenni, azt az üzenetet kapta, hogy senki sincs otthonn; pedig ugy rémlett neki, mintha az egyik ablak mögött egy szőke fejet pillantott volna meg.

(Vége köv.)

képzésére ugy is nagyon kevés 3 évi időt lejebb szállitsa.

Az angolok igen csehül állanak Afganisztánban! Az afgánok uj támadásra készülnek s igy alig lesz kivihető, a mit az angolok akartak, hogy megmentve fegyverök becsületét, Kabulnál visszavonulnak önként.

Románia függetlenségét közelebb Német, Angol s Francziaország is elfogják ismerni; a zsidó-kérdést illetőleg meg fognak elégedni azzal, ha Románia igéretet tesz, hogy az illető törvényt fejleszteni fogja.

A montenegrói okkupáczió zátonyon ül. Gussinyéből irják, hogy utált harcz volt a montenegróiak s albán önkéntesek közt, s a montenegróiak oly erős vereséget szenvedtek, hogy csapataikat kényteleöek voltak visszavonni; a határon 9000 fegyveres albán tartózkodik.

Az időjárás februárra.

1873-ik évben a mikor szintén mint most a hold volt az uralkodó bolygó, február havában az időjárás következő volt Debreczenben:

Február 1-én. Egész nap borongós lágy idő, csendes délkeleti szél.

2-án. Egész nap borongós lágy idő, csendes délkeleti szél.

3. Borult lágy idő, csendes délkeleti szél.

4. Borult lágy idő, hó eséssel, csendes délkeleti szél.

5. Egész nap borongós idő, éjjel sok eső, délkeleti szél.

6. Borongós lágy idő, csendes keleti szél.

7. Borongós lágy idő, csendes keleti szél.

8. Borongós lágy idő, kevés esővel, csendes keleti szél.

9-én, Egész nap tiszta tavaszi lágy idő. csendes keleti szél.

10-én. Hol tiszta, hol felleges lágy idő, csendes déli szél.

11-én. Borult lágy idő esővel, csendes déli szél.

12-én. Borongós hideg idő, északi szél.

13-án. Reggelre kevés hó, hideg borult idő, este kitisztult, északi szél.

14-én. Egész nap tiszta idő, hideg északi szél.

15-én. Egész nap tiszta idő, hideg északi szél.

16-án. Borult idő, kevés hó eséssel, hideg északi szél.

17-én. Egész nap tiszta idő, északi szél.

18-án. Hol tiszta, hol felleges idő, északi szél.

19-én. Borult idő, hideg nyugoti szél.

20-án. Borult idő, hideg déli szél.

21-én. Hol tiszta, hol felleges idő, csendes déli szél.

22-én. Egész nap szép tiszta tavaszi idő, csendes délkeleti szél.

23-án. Borongós idő, néha napfény, déli szél.

24-én. Borongós idő, néha napfény, hideg délnyugoti szél.

25-én. Borongós hideg idő, erős délnyugoti szél, éjjel tiszta.

26-án. Reggelre erős fagy, délelőtt tiszta, délután borongós idő, déli szél.

27-én. Hol tiszta, hol felleges idő, déli szél.

28-án. Borongós idő esőzéssel, déli szél.

Konti Lajos.

Napi hirek.

— **József főherczeg** a helyheli iparos ifjuság bálja alkalmából a rendezőséghez 20 frtot küldött. E kedves megemlékezést nagy lelkesedéssel fogadta az egylet.

— **A korcsolyázó egylet** jegén egy vendég művésznő is van pár nap óta. Ez nem más, mint Nagyváradról az ottani jégpálya kedves és legügyesebb korcsolyázó művésznője: Berkovich Irén kisasszony, kit a miénk egész elragadtatással néznek. Vigasztalásul azonban szabad legyen megjegyeznünk, hogy a mi korcsolyázó hölgyeinknek sem kell szégyenleni magukat.

— **A debreczeni gazdasági egyesület** február hó 1-én d. u. 3 órakor saját helyiségében választmányi értekezletet tart, melyre az egylet tagjai ezennel meghivatnak. Az elnökség.

— **Nemes tettről értesitenek bennünket.** Derecskéről. Ugyanis ottani földbirtokos Mándel Jakab ur a derecskei inségesek közt nagyobb pénzösszeget, fát és gabonát osztott ki. Az utánzásra méltó nagylelkü cselekedet nem szorul dicséretre.

— **A helyb. h. h. tanitó-testület** értekezleti ülést tartott f. hó 29-én az egyháztanács termében. Ertekezett Kállai István gyak. isk. tanitó. „A kérdések alkotásáról.“ A testületi tagokon kivül jelenvoltak nt. Némethi Lajos isk. sz. elnök, tek. Dóczi Gedeon, Bodossy Pál, Beke Mihály, Kovács Lajos és dr. Szikszai Szabó József urak, mint iskolaszéki tagok és tanügy barátok. Az értekezést birálatok követték, melyekben Dóczi Gedeon, Kovács Lajos, Némethi Lajos és Herczeg János urak tündököltek. Csak az a kár, hogy értekező röviden tárgyalta e nagyfontosságu kérdést, a gyülés pedig több időt nem szentelt annak kimeritésére. Az értekező és birálók által fejtegetett didaktikai elv különben nem uj; mindazonáltal annak a modern pedagogia kivánalmai szerint értékesithetése még sokáig jámbor óhajtás fog maradni. Annak valódi és minden várakozást kielégitő megtestesülése csak akkor lesz várható, ha a tultömött iskolák népessége kellő arányra leszállittathatik, a tanitók jelenlegi csekély fizetésének feljebb emelése által lehetővé tétetik azoknak a nehéz anyagi gondoktól menekülés s a léleknek az önképzésre irányulása, végre ha a tanitói állomásoknak illőbb dotálása által alkalom nyujtatik magasabb képzettségü s érett koru egyéneknek tanitókul megnyerésére. Láda Sándor a testület jegyzője.

— **Nyilvános köszönet.** A debreczeni iparos ifjusági önképző és betegsegélyző egylet részére az első debreczeni épitő társulat 20 frtot volt szives adományozni. Kegyes pártfogásáért fogadja az egylet nevében hálás köszönetemet. Debreczen, 1880. január 30. Móricz Bertalan pénztárnok.

— **Egy holttestet** huztak ki tegnap ki a Nagyvárad-utczai kútból. Mintmondják a hulla már három hete, hogy a kut fenekén feküdt s már gerjedésnek indult. A holttestben volt közrendört Nagy Józsefet ösmerték fel.

— **„Tékozló“ századik előadása.** Ünnepélyes előadás lesz holnap szinpadunkon. Ehez hasonló esetet, hogy t. i. egy müvet 12 év lefolyása alatt 100 szor adtak volna elő, a vidéki szinészet még nem tud felmutatni. A „Tékozlót“ 1868-ban hozták először nálunk sinre, fényes s az országban akkori időben páratlan diszes kiállitással. Még élénk emlékünkben van az az óriási mozgalom, mit e darab szinre hozása előidézett. Ember ember hátán volt, valóságos harczot folytattak a belépti jegyekért. A vidéki látogatók is egymást érték. Az első téli saison alatt e darabot 32-szer adták elő folyton növekedő érdeklődés között. S éppen e mü sikerének köszönhető, hogy az akkori intendatura okulva az elért nagy sikeren, a következő évben a „Tündér Fátyolt“, majd „Orpheust“, később a „Havasi rémkirályt“ is oly nagy pompával állittatta ki. Érdemekben gazdag és a magyaar szinészet ügyét annyira szivén viselő akkori intendansunk Kiss Sándor, valamint a közönség igényeit annyira ösmerő akkori titkár néhai Szabó József tudták azt, hogy mivel lehet leginkább a szinház látogatásától idegenkedő közönséget a szinházba járásra szoktatni. És az sikerült is nekik a látványosságok szinrehozásával. — A holnapi előadásban még négyen vesznek részt azok közül, kik az első előadásnál is szerepeltek. Ezek Mándoky, Folténvi, Törökné (akkor Szakáll Rózsa) és Zöldiné. A szereposztás ujabb időben némi változást szenvedett, a mennyiben Cheristane tündér szerepét Dömjén Rózsa is betanulta, azonban a holnapi diszelőadás kedvéért azt ismét Törökné fogja játszani. Kétkednünk sem lehet, hogy a Tékozló“ századik előadása ép oly látogatott lesz, mint volt 12 évvel ezelőtt az első előadás.

— **Csavargók halommal.** Két nap lefolyása alatt rendőrségünk nem kevesebb, mint tizenkét csavargót csipett be.

— **A debreczeni iparos ifjusági** önképző egylete által rendezen ó tánczestélyre, a n. é. közönség iránti tekintetből belépti-jegyek Tarcsay Lajos ur városháza allatti dohánytőzsdéjében is válthatók. A bizottság.

— **A szabadelvü párt báljan egy arany karperecz találtatott.** Tulajdonosa kellő igazolás mellett átveheti Végh Gyula alkapitány urnál.

— **Őrült asszony.** Tegnap egy szegény nőt kisért be rendőrségünk, ki karján egy kis csecsemővel dideregve a hideg miatt járkált városunkban utczáról-utczára. Később azonban kisült, hogy ez Szováthról elszökött tébolyodott asszony. Kapitányi hivatalunk intézkedett, hogy kellő ápolásban részesüljön.

— **Köszönetnyilvánitás.** Szabó Mihály ur (várad-utczán) küldött az árvaház javára, már ez évben másodszor 14 itcze zsirt, fogadja az árvák iránti meleg részvétért hálás köszönetemet. Kacskovichné.

— **A debreczeni iparos ifjak** egylete holnapi tánczvigalma sok tekintetben meglepőnek igérkezik: ugy haljuk, hogy a rendezőség a tánczteremhez emlék virágcsarnokot is fog felállitani a fiatalság számára, honnét a virágok minden neméből tetszés szerint lehet egy egy csokrot megszerezni a vigalom emlékeül. Ajánljuk e minden tekintetben élvezetesnek igérkező tánczvigalmat a t. közönség pártfogásába.

— **Lesz uj szinkör Nagyváradon.** A menyiben ez ügy igen közelről minket is érdekel jónak látjuk olvasóinkkal tudatni hogy az uj szinkört épitendő alapitók a következő aláirási ivet bocsájtották ki: Aláirási-iv Nagyváradon részvények utjáu épitendő ideiglenes nyári szinkörre. Alaptőke 15,000 frt, mely 300 db. 50 frtos névértékü, névre szóló részvény által fedeztetik. Minden részvény után az aláirás alkalmával 10% készpénzben a többi 90% pedig az alakuló közgyülés napjától számitott 8 nap alatt szintén készpénzben lesz lefizetendő. Megnem alakulás esetén a befizetett összeg a mai naptól számitandó 3 hónap alatt minden levonás nélkül visszafizettetik. Ezen aláirási iv f. évi február 6-án berekesztetik; netáni tuljegyzés esetén aránylagos levonásnak leend helye. A részvény-társulat részére 10 év tartamára a felállitandó szinkörben a kizárólagos szinielőadási jog kieszközöltetik. A czélba vett szinkör Apáczautczán a Középessy-féle telken fog felépittetni. Nagyváradon, 1880. január 28-án. Az alapitók: Lipovniczky Sándor, Des Echerolles-Kruspér Sándor, dr. Berkovits Zsigmond, Tóth Dezső, Czifra Gerő, dr. Konrád Márk, Szlávy Viktor, Erdélyi Béla, Némethy Károly, Márkus Lajos, Hügel Ottó, Szücs Lajos, Fischer Simon, Kanovszky Márton, ifj. Gyalokay Lajos, dr. Fuchs József, dr. Kratovszky Mór, Virágh Elek, Bölöny József, Tóth Ferencz, Bertsey György, Huzella Gyula, Farkas Izidor, Treleczky Ferencz, Imre János, — Midőn a szinkör-ügyét olvasóink figyelmébe ajánljuk, felhivjuk egyszersmind városunk lelkes és a szinügy iránt melegen érdeklődő közönségét, hogy annak felépitését ily részvények vásárlásával előmozditani sziveskedjenek. Egy aláirási iv a Casinó helyiségében lesz 3 napig kitéve.

— **Somoskeőy a biró előtt.** — A hires svindlert tegnap vitték Bécsbe az alsergrundi járásbiró elé, hol hamis név bemondásért s tilos fegyver viselésért kellett felelnie. Vitték a szó teljes értelmében, egy egész kis sereg börtönőr. Somoskeőy kezén-lábán erős bilinceket csörgetett kábító zajjal. — Mikor a tárgyalásra akarták vinni, kijelentette, hogy a meddig nem engedik őt védő ügyészével beszélni, nem megy s csak a nyers erőszaknak enged. Tehát a folyosón tényleg vonszolni kellett, az ott levők nagy megütődésére. Somoskeőy közép termetü, erős ember, értelmes arczczal, elegáns czobolyprémü bundában. A kérdésekre kereken megtagadott minden választ. A biró (dr. Sedlaczek) megszólitotta: „Önt nemde Somoskeőy Gézának hivják?“ Somoskeőy nyugodtvn, szárazon, a legtisztább németséggel felelt: „Kérem, én nem fogok felelni; előbb védőmmel kell beszélnem.“ A biró: „Hová való ön?“ Somoskeőy: (hallgat) A biró: „De hát feleljen, hiszen csak az általános kérdésekről van szó!“ Somoskeőy: „Durva erőszakkal szemben, nem fogok válaszolni“ — Erre a védő: dr. Bergrnen kérte kérte a birót, hogy mivel a vádlott nem akar felelni, napolja el a tárgyalást; erre a biró február 4-dike délelőtt 10 órára tüzte ki az uj határidőt. Ezután Somoskeőyt visszavittek a börtönbe, ugyanazzal a nagy kisérettel. A nemes lovag, hogy kikerülje a kiváncsiak tekintetét, fölhajtotta bundája gallérját; de azért ő fürkésző pillantásokkal méregette a közönséget az ablakon át. A vizsgálóbiró előtt Somoskeőy a következőket vallotta, hogy harmincz esztendős, magyarországi rozsnyói születésü, „az egyesült államok polgára“ s az orvostudományok tudora. Védőjét dr. Bergruent Mac Mahon marsal egy estélyén ismerte meg s tegnap irt neki levelet, hogy vegye pártfogása alá. A fegyver, melyért most büntetés vár reá, egy rendkivül hosszu és finom bottör. Ahhoz az állitáshoz, hogy ő gróf Véysy, makacsul ragaszkodik. Váltig állitja, hogy Véysy grófnak törvényes fia, anyjával előbbi férje halála után ez az ur fél esztendővel kezdett viszonyt.

— **Magyar pezsgő a király asztalán.** A magyar iparra kezdenek már odafenn is több figyelmet forditani. Egyik könyomatu lap hire szerint legközelebb a Petheő-féle magyar pezsgő-gyár fog megbizatni, az udvar számára való szállitással. Az udvar példáját azok a főurak, a kik magyar ipart eddig csak hangzatos toasztokban támogatták, talán követni fogják legalább annyiban, hogy a pohárban, melyet a magyar ipar „támogatására“ emelnek, legalább ezentul magyar pezsgő fog gyöngyözni.

— **A debreczeni vendéglős** és kávéház tulajdones bálbizottsága karöltve febr. 21-én a „Korona“ szálloda termében zártkörü tánczvigalmat rendez, melyre a meghivók a napokban szétküldetnek. A bálanya tisztét Hazelmayer Johanna asszonyság vállalta el.

— **A trónörökös házasodik.** E hirrel hozta összeköttetésbe több lap Rudolf fhg drezdai utját. Mint azonban Bécsből irják, e hir alaptalan s a király, valamint a királyné határozottan óhajtják, hogy a trónörökös még nehány évig nőtelen maradjon. A portugal és szász király, mint Matild fhgnő szintén óhajtják, hogy a herczegnő, tekintve fiatalságát, még néhány évig maradjon a szülői házuál.

— **Pál fordulás napján** — mult vasárnapon — tiszta derült ido lévén, a közhit szerint a medve kijött odujából, de megpillantva a fényesen ragyogó napot, ismét visszafordult, vagyis más szóval még tartós és állandó télre lehetünk elkészülve.

— **Halálozás.** Simonffy Istvánné Sebbess Izabella több havi szenvedés után ma délelőtt 11 órakor életének 25-dik évében jobblétre szenderült. Korán elhunytát siratják férjén kivül a boldogultnak első házasságából született kis leánya Szeréna, s gyászbaborult szülei Sebess György és Jeney Erzsébet, — kik benne mindenöket veszitek. Hült tetemei február 2-án délután 3 órakor fognak a nagy péterfia utczai 821. szám alatti háznál, majd a nagytemplomban tartandó helv. hitv. szertartás után örök nyugalomra tétetni. Béke poraira.

Irodalom.

— **Vámbéry Bécsben.** A bécsi keleti muzeum nagyterme tegnapelőtt zsufolásig megtelt diszes közönséggel, hogy meghallgassák Vámbéry Armin fölolvasását a „turkománokról“. Vámbéry vonzó modorban mondta el, dervis öltözetben miként kalandozta be Ázsia legelhagyottabb s európai által legritkábban látogatott vidékét. Ismerteti az ázsiai törzset, életmódját, szokásait s áttér ezután a turkománokra s az oroszok legutolsó hadjárataira. Leirva a vidéket, az angolok és oroszok által meghóditani vágyott vidékeket, kimutatja, hogy az oroszok és angolok között az összeütközés elkerülhetlen, nemcsak, de sőt a legközeli jövőben is várható. A felolvasás nagy tetszést aratott.

△ **A Képzőmüvészeti Szemle** második évfolyamának második füzete megjelent gazdag tartalommal Prém József szerkesztésében.

Közgazdaság.

Gazdasági értekezlet a Köztelken.

Budapest, jan. 30.

Pár napi megszakitás után ujra elkezdődtek az egész gazdasági életünkre kiható fontos tanácskozások. Ezuttal a bortermelés, borkezelés és a bor értékesitéséről volt szó. Korizmics László elnök fejti ki először nézeteit. A kereskedés és az export utjában első sorban a nagy vámtételek állanak. a termelés és kezelésnél még a legnagyobb foku hanyagság tapasztalható. A borokkal való visszaéléseket, fejtést és gyártást a legszigorubb büntetés alá kivánná vonni; fölhivandónak véli a kormány figyelmét a cognak gyártásra, a mely világkereskedelmi czikkünkké válhat. A termelés és borkezelésben szakszerüen és jó példa által oktatni kell a népet; propagandát kell csinálni a külföldi piaczokon borainknak, borászatunk csak igy számithat jövőre.

Jankovics prépost a fajok reducálását kivánná, mert a mostani kevert szőlők termelése kezelési szakértelem nélkül nem ád kereskedelmi bort. A kezelésre nézve kellő szakoktatást kiván és pedig kiterjeszteni óhajtja a vinczellér képezdéket, vándor pinczemesterek járnák be a hegyvidékeket, oktatva és utasitásokat adva. Az értékesitésre megjegyzi, hogy pincze-szövetkezetek és egyletek létrehozása, a bortőzsde felállitása és a vámtételek leszállitása segithet csak jelen állapotainkon.

Dr. Szabó Gyula hazánk borászatának jövőjét abban látja, ha igyekeznénk egyforma bortermelésre. Azt a bort fogyasztja a közönség, amit megszokott. A kezelésre megjegyzi szóló, hogy az asztali borok kezelésénél könnyü az eljárás; idomitás által könnyen lehet abból jó bort csinálni. De a csemegeborok termelése és kezelése nálunk még a kezdetnél van. Erre kell különösen nagy gondot forditani. A borgyártást még a legszigorubb büntetések alkalmazása által is megbüntetendőnek véli.

Barcza György (Fehérmegye). Jó hegyi törvényt sürget. A talaj kövér trágyával javitandó. A szőlők megifjitásánál a döntés helyett ujbólitást kell alkalmazni. Minél több borászati intézet állitandó fel. A bor mellékterményeit mindenre, a mire csak lehet föl kell használni. A kormány mozditsa elő a bor termelést adóleszállitás védelem és buzditás által.

Deim (Balaton vidék). A borhamisitás törvényileg büntetendő, pénzbirsággal is. A vasutak lehető olcsón szállitsák a bort. Cognac gyártás csak oly vidéken ajánlatos, hol sok, de rosz bor terem.

Nagy Zoltán (Aradmegye). Lehetőleg egyenlőfaju szőlők müvelendők. A cementhordókat nem igen ajánlja. Minden borvidéknek biztosa legyen, ki a bor minőségére felügyeljen. A regale-jog megszüntetendő, ez által származott 8 millió jövedelem-csökkenés a földtehermentesitési alapból fedeztessék. Az ambulans pinczemesteri intézményt nem pártolja, ellenben ajánlja, hogy a fővárosban országos pincze-egylet állittassék föl.

Györky Antal (Hontvidék). A rigolirozás csak kötött agyagtalajon található. A talaj javitására legjobb a korhadt vegyi trágya. A szőlőfajok 4—5 fajra reducálandók. — A népet vándortanitók oktassák s szőlővidékeken a népiskolákban is adassék elő a szőlő okszerü müvelése. — A vidéki termelők szövetkezeteket alakitsanak, melyek egymást erkölcsileg támogassák. A kormánytól elvárná, hogy a közgazdasági miniszteriumban külön borászati szakosztály szerveztessék. Szervezzen pincze-egyleteket, gyüjtsön statisztikai adatokat, a pincze-egyleteket segélyezze legalább az által, hogy a pinczemestereket jutalomban részesitse: a legsürgősebb teendők iránt nyomatott utasitásokat adjon ki s végre a nép serkentésére tüzzön ki jutalomdijdkat.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Vasárnap, 1880. febr.. 1-én

Diszelőadás

a debreczeni szinpadon századszor

Tékozló

látványosság 3 felv.

Kezdete 7 órakor.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**

Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

(23) 2—3

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hirnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósborszesz készitményem kellendőségénél fogva sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet miódositom s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti kereskddelmi s iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhitést eszközöl:

csuzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bénulások stb. stb. ellen. Fogtisztitó szerül is igen ajánlható, a mennyiben a **fogak fényét** elősegiti, **a foghust erősbiti és a száj tiszta, szagtalan izt** nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer **femosásra** is, a **hajidegek** erősitésére, **a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolitására.**

Ára: egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Használati utasitás m gyar vagy német nyelven bizományosaim névsorával ellátva minden üveghez ingyen mellékeltetik.

Brázay Kálmán,
Budapesten, IV., Muzeum-körut 23. sz.

Kapható: Debreczenben Geréby Fülöp, Hajdu-Böszörmény Lányi Márton, Hajdu Nánás Lua s Kenderesy, Tohler J., Szoboszló Tory J., Szököts A., Hajdu-Hadházon Weisz Samu, Horovitz Lajos, Derecske Papler G., Lusztig Mária, Nagy-Kálló Nagy Károly, Nyir-Bátor Sztruhár István, Legányi E., Nagy-Károly Schillerwein J., Kinal J., Kauffman J., Schöberl K., Jelinek I., Weber P., Wagner L., Schusterrich F., Kerekes Bertalan, Székelyhid Szendrey Sándor, Szabó I., Nyiregyháza Bydeskuthy B., Gyurcsány Ferencz, Korányi I., Pavlovits Imre, Balla E. Gusztáv, ifj. Gyurcsány I., Uj-Fehértó Pozsgai Vincze, B.-Ujváros Plávits K., Fitz Lajos.

Árverési hirdetés.

Az érmihályfalvai vásárvám 1880-dik év Szt.-György napjától kezdve 3 évre árverés utján a városházánál f. évi mártius 8-án d. e. 11 órakor bérbe fog adatni, a bérlet iránti feltételek előlegesen is megtekinthetők alólirt közbirtokossági megbizottnál.

Kelt Ér-Mihályfalván, 1880. jan. 27-én.

Mátrai István.

(35) 1—3

Katonasági főorvos

Dr. Schmidt-féle

FÜLOLAJ,

Dr. Deutsch M.-által tökéletesbitve, meggyógyit minden siketséget, ha nem születéskor örököltetett; megszüntet nehézhallást, és fülzúgást.

Bizonyitvány: Ezer és ezer köszönet a számomra küldött fül-olajért, melynek többszöri használata által én elvesztett hallásomat ismét teljesen visszanyertem. Oly süket voltam, sem a torony óra ütését, sem a harangozást nem hallottam, habár közvetlen a templom szomszédságában lakom; most azonban még zsebórám ketyegését is oly jól hallom, mintha sohasem voltam volna siket. Ezerszer mondok szives köszönetet önnek, uram!

Steiner Dávid
dipl. fő-tanitó Babocsán.

Egy palaczk használati utasitással együtt 2 frt 40 kr., postautalványnyal beküldése mellett bérmentve küldetik meg a főraktárból

Graetz Gyulától,
Wien, II. Praterstrasse 49.

„PHŐNIX“
biztositó társaság.

Ezennel van szerencsénk a nagyérdemü biztositó közönség becses tudomására hozni, miszerint, üzletünk részére a főügynökségünket **Debreczenben és vidékén**

KATZ JAKAB urra

ruháztuk át, kit is az érdekeltek nagyrabecsült figyelmébe ajánlva részünkre a biztositási ajánlatokat nevezett főügynökségünknél eszközöltetni kérjük. Teljes tisztelettel

a „Phőnix“ biztositó társaság vezérügynöksége Budapesten.

A fentebbi tudósitvány alapján van szerencsém a nagyérdemü közönséget ezennel értesiteni, miszerint az **5 millió frt kezességi alappal biró „Phőnix“ biztositó társaságtól a főügynökséget Debreczen városa és vidékére** átvettem és hogy a nevezett biztositó társaságtól nyert bizalom és meghatalmazás folytán ezennel mindennemü biztositások felvételére ajánlkozom u. m.:

a) Mindenféle **tüzkárok** ellen, épületekre, árúkra, készletekre, gabona és takarmányokra, valamint egyéb gazdasági és iparüzleti tárgyakra stb.

b) **Jégkárok** ellen.

c) **Életbiztositásokra** minden módozat szerint.

Ezek után fölkérem a n. é. közönséget, sziveskedjék a fent elősorolt biztositási ügyekben azon meggyőződéssel ezentul hozzám fordulni, hogy az ez iránt bennem helyezett bizodalmat teljesen kiérdemelni fő óhajom leend.

Katz Jakab.
Iroda: Széchenyi-utcza, 1762. szám.

(33) 1—10

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1880.